

osv. Naar man multiplicerer disse 100 Rd. med 70,000, faar man 7 Millioner mere anvendte, som efter al mulig Sandsynlighed ville komme igjen med Renter inden meget kort Tid, og til hvis Gavn ville disse 7 Millioner navnlig virke? De ville i den allerhøieste Grad virke til Gavn for Arbejderklassen paa Landet; de ville give en Bessjæftigelse for Arbejderne, som de nu ikke have, og dette vil atter ganske anderledes virke tilbage paa Byerne, end om vi her estergive en lille Bygningsafgift eller andre smaa Afgifter. Estergivelsen af saadanne Afgifter vil ikke nær have den Betydning som det, at vi skaffe Arbejderne Bessjæftigelse; thi jo mere Bessjæftigelse der bliver for dem, desto større bliver Trangen til flere Arbejdere, og desto færre Arbejdere vil der gaa ledige. Jeg vil derfor haabe, at denne Bank vil, hvad der jo ogsaa er dens Hensigt, ikke alene gennem Hypothekafdelingen, men ogsaa gennem sine andre Afdelinger skaffe en Afgang til Kredit, som ikke nu er for Gaanden. Det er mig meget let at paavise, at der ikke i Eiendomme, som i daglig Handel og Wandel koste 6—8,000 Rd. pr. Tønde Hartkorn, i de Banker, vi nu have, kan reises større Laan end 1,000 Rd. pr. Td. Hartkorn, hvilket altsaa vil sige, at man i de nuværende Banker kun kan faae Laan af indtil $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{8}$ af Pantets sande Værdi; men det er dog virkelig saa godt som Intet. Her er nu en Bank, der tilbyder at give større Prioriteter, medens den ved Siden deraf tilbyder personlig Kredit for Landmænd, hvad der hidtil har været dem saa godt som aldeles afflaaren. Med Hensyn til Hypothekkrediten, Kredit paa Obligationer, staar der vel her som en Grændse $\frac{3}{5}$ af Eiendommens Taxationsværdi, men dette udelukker ikke, at man kan faae større Laan, thi det er aabenbart, at naar man foruden Hypothek tillige stiller personlig Sikkerhed, ved Hjælp af hvilken man jo kan faae Laan hos Landmandsbanken, kan man ved en saadan personlig Kaution, forøget ved yderligere Pant, faae et Laan, der er større, end hvad der svarer til $\frac{3}{5}$ af Eiendommens taperede Værdi. Naar Vædringsforslaget under Nr. 3 vedtages, kan imidlertid en saadan Bank, som jeg haaber vil faae den nævnte

uheldige Indflydelse, til et hvilket som helst Tidspunkt og navnlig under en Krise ved en eneste større Pengemands Chikaner blive sat i en saadan Forlegenhed, at hele Tilliden til den røfkes. Jeg tror ikke, at nogen som helst Bank her i Landet kan være tjent med en saadan Tilføining, og jeg indser virkelig ikke, hvad denne Revision, naar Ministeren har den Magt, han har efter den foregaaende Paragraf, og som vist Ingen kan have Noget imod, skal gjøre godt for uden for at chikanere, thi det forekommer mig, at der er en aldeles tilstrækkelig Betyggelse i Forveien. Jeg siger ikke, at Vædringsforslaget er stillet for at chikanere; men jeg mener, at det, hvis det blev vedtaget, ikke let vilde blive benyttet uden til at chikanere. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at dette Vædringsforslag bliver forkastet. — Der har baade under forrige Behandling og i Dag været slaaet meget paa de slesvigiske Forhold. Jeg vilde have anset det for det Allersheldigste, om man forrige Gang ikke havde vedtaget Vædringsforslaget om at indsætte Ordene: „i Danmark“, thi man havde da undgaaet i Dag at behøve at sætte noget Andet ind. Da man imidlertid har rørt saa Meget ved disse Forhold, vil jeg tillade mig at oplyse, at der den 19de Februar 1861 er givet en Lov, hvorefter den vest- og sønderjydske Kreditforening ikke alene kan laane Penge ud i Slesvig, men endog optage Interessenter fra andre Landsdele, det vil sige fra Holsten og Lauenborg, og i en Kundgjørelse af 10de December 1861 ser man, hvad det er for Betingelser, der ere opstillede, for at dette skal kunne ske. Der er navnlig optaget Bestemmelser, som sigte til at borttage det Uheldige, der fandtes ved de slesvigiske Panteforhold. I denne Kundgjørelse af 1861 staar der f. Ex., at man skal have „en Udskrift af Landstatregistret, indeholdende vedkommende Eiendoms Skattetønder“ o. s. v. og vi mærke saaledes strax, at vi ere udenfor Danmark. Længere nede i Kundgjørelsen staar der, at der skal finde Bekjendtgjørelser Sted i „Dannevirke“ og i „Slensburger Zeitung“, og deraf ser man ogsaa, at der er Tale om Eiendomme, som ligge udenfor Danmark. Der staar ligeledes, at man i visse